

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Nadškof Stadler.

Bili so časi, ko je bil sarajevski nadškof Stadler najpopularnejši mož na Hrvatem in celo zatemnil ugled res velezaslužnega vladike Strossmayera. Te popularnosti si ni pridobil z dejanji, z zaslugami ali z žrtvami za hrvatski narod, nego z — besedami, ali že besede so zadostovale, da je ves hrvatski narod vskipel radosti in hvaležnosti in koval sarajevskega nadškofa v deveta nebesa.

A prišlo je razočaranje, bridko razočaranje in danes uvideva hrvatski narod, kako veliki zmoti se je udal, ko je zaupal rimskemu klerikalcu.

Stadlerjeva popularnost datira iz časa katoliškega shoda v Zagrebu. Hrvati se niso zmenili za to, da je Stadler na tem shodu proklamiral absolutno, čisto ultramontanstvo, nazore, katerim se mora upreti vsak narod, če hoče živeti. Zadostovalo jim je, da je Stadler obljubil delovati na združenje Bosne in Hercegovine s Hrvatsko — in promovirali so Stadlerja za svojega prvega voditelja, toliko rajši, ker so Madjari izposlovali, da je bila Stadlerju za to izjavo izrečena cesarjeva graja.

Toda Stadler je pred vsem rimski klerikalec in koristi Rima so mu vedno bili bolj pri srcu, kakor koristi hrvatskega. Ne rečemo, da mu ni nič za hrvatski narod, toda gotovo je, da mu je zanj samo toliko, v kolikor je to koristno Rimu, v kolikor je hrvatski narod orožje Rima. To je pokazal pri aferi zaradi zavoda sv. Jeronima, pri kateri priliki je brez obotavljanja izdal hrvatski narod in ga osmešil pred vso Evropo, samo ker je Rim prišel v malo zadrego.

Sedaj se je zopet pokazalo, da so nadškofu Stadlerju narodni interesi hrvatskega deveta briga, da je katoliški fanatik, ki zaradi najefemernejšega vspeha na takozvanem

verskem polju potepta najvitalnejše interese svojega naroda.

Hrvatje in Srbi so eden narod, pripadajo pa trem veram, pravoslavni, katoliški in mohamedanski. Če hočejo katoliški Hrvatje s svojimi krvnimi brati živeti, jim je pred vsem potrebno tolerantnosti. To uvidevajo vsi razsodni Hrvatje in morda je najlepši hrvatski pregovor oni, ki pravi »Brat mi mio, koje vjere bio«. Posebno pa je treba katoliškim Hrvatim tolerantnosti v Bosni in v Hercegovini, kajti le če pridobe Mohamedance na svojo stran, morejo upati, da si zagotovijo ti dve deželi. Če se Mohamedanci približajo Srbom imajo z njimi vred tako večino in tako veljavo v teh deželah, da morajo Hrvatje poleg njih izginiti. S pridobitvijo Mohamedancev pa seveda ne pride samo hrvatski narod do veljave, marveč naravnim potom tudi katoliški element oziroma katoliška cerkev. To je dobro spoznaval biskup Strossmayer in po tem spoznanju uravnaval svoje politično delovanje.

Stadler pa goji najprismojnejše klerikalstvo in v svojem blaznem fanatizmu, s svojimi srednjeveškimi nazori je srečno dosegel, da so Mohamedanci prišli v največje nasprotje s bosanskimi Hrvatimi.

Ko bi bil Stadler količjak razumen človek, bi moral vendar uvideti, da je sloga med Mohamedanci in katoličani samo mogoča, če drugi druge respektirajo in zlasti če se respektirajo v verskem oziru. Stadler pa tega ni uvideval. Izstopil je iz hrvatskega društva »Trebević«, ker je bilo sklenjeno, da se tudi Mohamedanci vdeležijo razvitja društvene zastave, kakor da bi bila zastava omadeževana, če se zbero krog nje ljudje mohamedanske vere. Stadlerju ni bilo mar, da je s tem razžalil Mohamedance in jih Hrvatom odtujil.

Sedaj pa je nadškof Stadler vpriporil škandal, ki nas živo spominja srednjega veka. Dal je odpeljati in skriti neko mohamedansko ženo in

njene otroke ter jih krstiti. Stadler tega niti ne taji in neče povedati, kam je skril otroke, katere zahtevajo Mohamedanci. Naravno je, da je vsled tega nastala nepopisna ogorčenost med Mohamedanci in da je med njimi zavladalo veliko sovraštvo proti katoliškim Hrvatim. Hrvatje sami protestirajo odločno. Prvi so nastopili zagrebški časopisi in visokošolci.

Sedaj pa so se oglasili tudi vsi najodličnejši katoliški Hrvatje v Sarajevu, dr. Stadlerjeve lastne ovčice. Dotična protestna izjava se glasi:

Naše katoliško in mohamedansko ljudstvo je živelo od nekdanj, vključno mnogim zgodovinskim nepravilnostim, v dobrem sporazumljenju. In sedaj, ko je prišel končno čas, da nas preveje solnce bratske sloge, ko potrebujemo v teh resnih časih za katoliške in Mohamedane tako zelo ljubezni in miru, prihaja skušnjava za skušnjavo. Ad nas, propad postaja vedno večji, sovraštvo vedno večje, in posledice se že kažejo ne le na narodnem, temuč tudi na gospodarskem polju. Taki razdori nastajajo, ako se razmer ne razume ter se v tej nevednosti žali najnežnejša čustva, v prvi vrsti verska čustva enega dela prebivalcev.

Nadškof dr. Stadler pozablja v svoji pretirani verski gorečnosti na prave življenske in narodne interese našega naroda.

S to našo izjavo obsojamo najodločnejše tako postopanje in zavračamo od sebe ravno tako odločno vsak poskus, da kdo hrvatsko identifikuje s katoličanstvom ter zavrača kako krivdo na nas Hrvate v Bosni in Hercegovini zaradi verske gorečnosti nadškofa.

Nadškof dr. Stadler je rimski škof. On je duhovni nadpastir tudi za Nemce, Madjare in Italijane, sploh za vse pripadnike katoliške cerkve v svoji nadškofiji, zato bi ne bilo pravilno sovražiti nas Hrvate za njegovo pretirano versko gorečnost. Čudimo se, da še vedno nadškof, ki živi že mnogo let med nami, ne more zapo-

pasti, da so življenski interesi katoliških Hrvatov in Mohamedancev v Bosni in Hercegovini skupni ter si morajo deliti žalost in veselje. Mi vsled tega želimo in zahtevamo, da živi vsakdo v svoji veri mirno in mi vsi skupaj v ljubezni in bratski slogi. V razlogih se še navaja, da seje nadškof le sovraštvo ter zelo škoduje hrvatski ideji. S svojego nestrpnostjo je primoral Mohamedance do gospodarskega bojkota napram katoliškim Hrvatim. A ves čas svojega misijonarjenja ni pridobil za katoliško cerkev niti ene poštene osebe, temuč le propadle elemente, ki s svojim prestopom ne delajo baš časti katoliški cerkvi.

Postopanje nadškofa Stadlerja nasprotuje narodnim interesom Hrvatov, zdravi pameti in tudi v Bosni veljavnim zakonom. A Stadler se za vse to ne meni.

Na celem slovanskem jugu je samo en list, ki brani in zagovarja ta Stadlerjev zločin: to je ljubljanski »Slovenec«. Ta se je postavil na skrajno ultramontansko stališče, da cerkve nič ne brigajo posvetne postavbe in da jih ni dolžna spoštovati. »Slovenec« pravi, da nasprotuje bosanska postava božjemu (!) in kanoničnemu pravu, sicer pa cerkve narodni oziri nič ne brigajo, češ, cerkev ima dolžnost krščeati vse narode. Tu je zopet enkrat pokazal »Slovenec« svoje klerikalno brezdomovinstvo.

Pri celi ti zadevi nas zanima le to, če bodo Hrvatje vsaj sedaj spoznali, kako brezsmiselno je, da se obešajo na suknjo rimski kuriji in da svoj spas pričakujejo od Rima. Res, da ima Rim veliko moč in velik vpliv, ali za hrvatski narod ne bo Rim nikdar ničesar storil, nego ga vedno le izkoriščal v svoje egoistične namene. Hrvatje tlačanijo Rimu že stoletja. Rim si to pusti dopasti in eksploatira hrvatski narod kar more, sicer pa mu še na misel ne prihaja, da bi kaj storil za hrvatski narod.

Plačevanje v gotovini.

Zadnje dni se je toliko razpravljalo v parlamentu in po časopisih o novem zakonu, s katerim se naj določi sprejem plačevanja v gotovini. V istini se ni nihče posebno brigal za zakon, ker ima le nekako elegično vrednost, dočim dejansko že obstoje vse njegove določbe.

Kaj določa ta zakon? Da prevzamejo banke obveznost, vsako izdano njeno noto (bankovec) izplačati s kovanim denarjem, t. j. v zlatu ali srebru. Vsak bankovec nosi bančno potrdilo: »Avstro-ogrška banka plača za to bančno noto pri svojih glavnih zavodih na Dunaju in v Budimpešti takoj na zahtevanje (10, 20 itd.) kron v zakonitem kovinskem denarju.« Take obveznosti nosijo barvani papirji, ki jih imenujemo bankovce, od nekdanj. Papir bi seveda brez te obveznosti ne imel nobene vrednosti, le kot zakonita pobotnica, da ima njen lastnik tirjati pri banki toliko kovanega denarja, kakor je na tej zadolžnici zapisano, daje papirju popolno vrednost.

Zakon o sprejetju plačevanja v gotovini potemtakem ničesar drugega ne zahteva, kakor da stopi bančna obveznost v popolno veljavo. Sicer določa že § 83 pravil avstro-ogrške banke, da je banka dolžna, izdane papirne note takoj na zahtevanje zamenjati za kovani denar; toda kakor marsikateri avstrijski zakon, tako je tudi ta zakon s časoma prišel ob svojo obveznost.

Dočim pa niso imeli svoječasne državne note, ki pa so že skoraj popolnoma izginile, posebno varne zaslonbe, so bančne note kovinsko krite, t. j. banka ne izda nobene note v svet, za katero nima naložene primerne količine zlata v svojih kletah. Bankovci imajo tedaj, četudi so le iz papirja, popolno vrednost zlatega denarja; njihova vrednost se ne menjava, temuč ima stalnost kakor rmena žlahtna kovina. In proizvajalci so vredni, da dobe za svoje delo dober denar, katerega kvaliteta ni odvisna od državne politike, kriz in zmed. In tako varnost dajejo z zlatom kriti bankovci.

LISTEK.

Gibory-jeva spoved.

Francoski spisal O. Mirbeau.
(Konec.)

»Rečem samo, da imamo v kratkem velikonočje,« je ponovil duhovnik.
»No, in?« Kaj hočete s tem? Kadar pride velikonočje, bo tukaj, ne res?«

»Že prav, le šalite se, stari lisjak. Sami veste prav dobro, koliko je odbila ura. Ali hočete zopet, da mine velikonočje, kot prejšnje leto, ne da bi se vi spovedali? Glejte no vendar!«

»Prosim, ne govorite o tem, le o tem ne! Grem po past!«

Duhovnik je ubral milejšo struno.
»Slišite me, prijatelj Gibory,« je rekel resno. »Vaša hči je v velikih skrbih. Joka se in obupa. In vi jo delate nesrečno s svojo brezbožnostjo.«

»Marta?« je mož zarežal. »Njo to prav nič ne briga. Za-se naj skrbi, in vi, gospod župnik, tudi!« Jaz imam ljubega Boga prav rad, no da, tudi

vsako nedeljo grem k maši. Ali to, kaj je spoved, pa še to in ono — mi ne gre v glavo, vrag vedi...«

»Vi ste stari, moj ljubi Gibory, že parkrat vas je bolezen hudo davila. Ničesar ne vemo — danes še rdeč, jutri nič več.«

Duhovnik je sklenil roki in zmajal z glavno.

»Postavim, da vas danes zvečer bolezen zopet napade, ali pa takoj na mestu. Hm, kaj pravite k temu?«

»Bolezen! Danes zvečer! In jaz? Oho! Le glejte, da ne umrjete vi prej kot jaz! Tudi vi niste nič več tako mladi in krepki! A zdaj grem po past!«

»Oha, postojte!«
Ubogi župnik ni vedel več, kaj bi še rekel.

Odgovori starega Giborya, podprti z nagajivim pomežikovanjem malega očesa, ta svojeglavnost preklicanega starca ga je vznemirila, zmešala in oplašila, kakor bi stal samemu hudiču nasproti. Najrajši bi zalučal kmetu par zabavljic v obraz, toda iz strahu, da bi se mu še bolj ne zameril, in v nadi, da bo tega

starega grešnika vendar še pripeljal na pravo pot, je zadrževal jezo.

Ptiči so poletavali v solnce od enega drevesa na drugo; spodaj je žuborel tiho potok. Rdeča mačka, ki je ležala čez leho mladih redkvic, je skočila nenadoma, v par skokih zmehčala vrh in izginila v grmovju.

Župnik je iskal v svoji zadregi priprave zveze, da bi pogovor zapel nadaljeval. Potegnil je tobačnico iz žepa, vzela ščipec tobaka, povonjal in glasno kihnil.

»Poglejte, moj ljubi Gibory,« je dejal nenadoma. »Vi ste vrl mož, in nekaj bi vam svetoval. Da, nekaj prav dobrega!«

In s prsti je bobnal po molitveniku po taktu neke psalmske melodije.

Stari kmet je nategnil ušesa in pogledal nezaupljivo župnika. Ta je nadaljeval:

»Doma imam še steklenico vina, eno samo steklenico zelo, zelo starega vina, nad dvajset let starega. Na tisoč milj okoli ga ni takšnega. Steklenica je vredna najmanj svojih deset, morda celo petnajst frankov. Mi niti ne vemo, koliko stane takšna

steklenica vina. In torej, če se hočete spovedati, vam prinesem to steklenico. Vaša bo, in potem lahko s ponosom trdite, da imate dragoceno redkost, kapljico, kot je nima niti škof sam, niti ne naš graščak, sploh nikdo drugi.

»Hehe, hehe,« je meketal stari Gibory in se praskal za ušesom. »Ali ni to samo goljufija, da bi me speljali, kaj?«

»Če vam pa pravim! No torej, moj ljubi, stari Gibory, ali vam je to prav?«

»Ne rečem ravno, da mi ni.«
»Torej pridem takoj k vam.«
»Takoj, s steklenico?«
»Da, s steklenico!«
»Dobro!«

II.

Marta je bila suha, stara gospodična sanjavih oči in vedno od nog do glave oblečena v črno kot nuna. Čas, kolikor ga ni premolila v cerkvi, je posvetila malemu stanovanju, kjer je razobesila po stenah raznovrstne svete podobice. Vedno je imela molitve v ustih; z očetom ni skoro nikdar govorila. Ne, da bi bila skregana, a kakor stari mož ni motil

heere nikdar pri opravljanju pretirane pobožnosti, je menil tudi, da je samo ob sebi umevno, da mu hči pušča popolno prostost in mu ne očita ničesar, kar se tiče vere. Ker pa Marta ni znala govoriti o ničemer drugem kakor o Bogu, Materi božji in svetnikih, ni govorila z očetom prav ničesar. Tako sta živela že kakih deset let sama za se.

Stari Gibory je prišel domov in niti ni pogledal Marte, ki je v napihnjeni jopi in suhih rok mešala po bakrenem kotlu in brbljala svoje molitvice. Šel je v svojo izbo in zaklenil vrata.

Četrt ure kasneje je zaslišal iz veže šepetanje in pridrušene glasove, in ko so se vrata odprla, se je pokazal župnik, smehljajoč se, s steklenico v roki.

»No, moj stari Gibory,« je zaklical župnik zmagovalno, »tu jo imamo. Ta je edina, poslednja in najboljša vseh vinskih steklenic! Vi imate srečo!«

Visoko je držal steklenico nad glavo in jo kazal v vsej krasoti obširnega trebuha in pajčevin, ki so visele od nje kot častitljiva brada.

Borzna poročila.			
Ljubljanske			
„Kreditna banka“ v Ljubljani.			
Uradni kurzi dunaj. borze 2. aprila 1903.			
Naložbeni papirji.			
	Dinar	Blago	
4 1/2% majeva renta . . .	100 65	100 85	
4 1/2% srebrna renta . . .	100 60	100 80	
4% avstr. krona renta . .	101 20	101 40	
4% zлата . . .	121 90	122 10	
4% ogrska krona . . .	99 45	99 65	
4% zлата . . .	121 90	122 10	
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—	
4% posojilo mesta Spljete	100 —	—	
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101 15	102 —	
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100 35	
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	99 60	100 40	
4% pešt. kom. k. o. z	101 10	102 10	
10% pr.	107 90	108 90	
4% zast. pis. Innerst. hr.	101 —	102 —	
4% ogr. centr.	101 —	101 30	
4% deželne hranilnice . .	100 20	101 20	
4% zast. pis. ogr. hip. b.	100 —	101 —	
4% obl. ogr. lokalne že-	100 —	101 —	
4% leznice d. dr.	100 —	101 —	
4% češke ind. banke . .	98 —	99 —	
4% prior. Trst-Poreč. žel.	99 50	100 50	
4% dolenskih železnic . .	307 —	309 —	
4% juž. žel. kup. 1/2 1/2	100 75	101 75	
4% av. pos. za žel. p. o.	—	—	
Srečke.			
Srečke od leta 1854 . . .	180 —	188 —	
„ „ 1860 1/2 . . .	184 —	186 —	
„ „ 1864 . . .	247 —	252 —	
„ tizsko . . .	168 —	160 50	
„ zemlj. kred. I. emisije .	269 —	274 —	
„ II.	268 —	273 —	
„ ogrske hip. banke . .	258 —	260 50	
„ srbske & frs. 100 —	89 —	91 —	
„ turške . . .	118 —	119 —	
Basilika srečke.			
Kreditne	432 —	437 —	
Inomoške	84 25	88 25	
Krakovske	75 50	77 50	
Ljubljanske	70 —	75 —	
Avstr. rud. križa	55 —	56 —	
Ogr.	28 75	27 75	
Rudolfove	67 —	73 —	
Salcburške	75 —	79 —	
Dunajske kom.	442 —	446 —	
Delnice.			
Južne železnice	47 50	48 50	
Državne železnice	693 75	694 75	
Avstro-ogr. bančne del.	1603 —	1613 —	
Avstr. kreditne banke . .	688 25	689 25	
Ogrske	735 —	737 —	
Zivnostenske	252 —	254 —	
Premogokop v Mostu (Brux)	711 —	713 —	
Alp. montan	388 —	389 —	
Fraške želez. ind. dr. . .	1665 —	1675 —	
Rima-Murányi	485 —	485 —	
Trboveljske prem. družbe	390 —	395 —	
Avstr. orožne tovr. družbe	353 —	354 —	
Češke sladkorne družbe .	157 —	162 —	
Valute.			
C. kr. cekin	11 30	11 35	
20 franki	19 05	19 08	
20 marke	23 39	23 47	
Sovereigns	23 92	24 —	
Marke	116 97	117 20	
Laški bankovci	95 40	95 55	
Rubli	252 75	253 75	

Žitne cene v Budimpešti.			
dne 2. aprila 1903.			
Termin.			
	za 50 kg	K	
Pšenica za april . . .	50	6	7 47
Rz „ april . . .	50	6	6 61
Koruza „ maj . . .	50	6	6 08
„ „ julij . . .	50	6	6 14
Oves „ april . . .	50	6	5 92
Efektiv.			
5 vinarjev višje.			

Meteorologično poročilo.					
Višina nad morjem 306,2. Srednji zračni tlak 736,0 mm.					
April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetro vi	Nebo
1	9. zv.	731,2	5,3	er. jvzhod	jasno
2	7. zj.	730,3	1,6	sl. svzhod	jasno
3	2. pop.	727,5	13,1	p.m. jzah.	jasno

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je Vsemogočni našo preljubo hči, oziroma sestro, gosposično

Marijo Morgutti
šiviljo

po dolgi, zelo mučni bolezni, predvideno s svetotajstvi za umirajoče, v 24. letu njene dobe, danes zjutraj ob 1. uri poklical v boljše življenje. Pogreb drage pokojnice bo v petek, dne 3. aprila, ob pol 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Strma pot št. 2, na tukajšnje pokopališče. Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Petra. Predrago ranjco priporočamo v molitev in prijazen spomin.

V Ljubljani, 2. aprila 1903.

(920) **Žalujoči ostali.**

Srečna voščila k imendanu ljubljene gospej

Franciški Hafnerjevi
posestniki pivovarne
na Sv. Petri cesti.
Bog jo živi!
Udani uslužbenci.

(921)

Dobro ohranjena obleka za

enoletnike

(890-2) se prodaja.
Salendrove ulice št 6, II. nstr.

Več sto kartonov

pripravnih za slamnike, odda ceno trdka (919-1)

J. S. Benedikt
Ljubljana, Stari trg.

Mlajši skladišnik

sprejme se takoj v stalno službo. Pogoji: čedna pisava, zmožnost slovensčine in nemščine v govoru in pisavi in če le mogoče strokovno znanje.

Pismene ali osebne ponudbe se sprejemajo v pisarni F. Supančič-a, Rimska cesta št. 20. (915-1)

Zapornice na škipce zagrinjala

rolete * * * * * lesene

žaluzije * * * * * (675-8)

kakor tudi vsa mizarska dela

prilporeča v najboljši izvedbi

Tovarna mizarskega blaga
f. Bramberger
Gradec, Neubaugasse 53

Žrebanje nepriklčno

23. aprila 1903.

Glavni dobiček

kron 40.000 kron

Srečke za grejalnice (Wärmestuben) po 1 krono J. C. Mayr v Ljubljani. (810-6)

Vsi dobitki se izplačajo od založnikov v gotovini po odbitku 10%.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo. Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Kl. Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m popoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Mannesmann-ove cevi

varilne in plinove cevi vsake obsežnosti in vse drugovrstne cevi razpošilja po konkurenčnih cenah

Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi v Komotavi, na Češkem. (437-8)

Zastopniki v vseh večjih mestih.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Kupi se mala, že rabljena blagajna.

Kdo? pove upravništvo »Slov. Narod.« (918)

Popolno špecerijsko opravo

dobro ohranjeno, prodaja vsled opustitve trgovine (893-2)

Rudolf Podkrajšek
v Sp. Šiški, Kolodvorske ulice 159.

Nesrečni so kilavi

ker ne vedo, da jih od 1000, 900 brez operacije ozdravi

Poskus proti znakm. 20 vinarjev tajno.

R. Köhler
DUNAJ V., Zeuggasse 1.

Sprejme se

vojašine prost, samostojen in zelo zanesljiv ter v vseh strokah, posebno kot železninar izurjen

trgovski pomočnik

ki je zmožen slovenske in nemške korespondence. — Istotam dobi mesto

učenka

ne čez 14—15 let stara, iz dobre hiše, z dobrimi spričevali in ako le mogoče zmožna tudi nemškega jezika.

Ponudbe sprejema pod »Dobro mesto« upravništvo tega lista. (579-2)

Žrebanje nepriklčno

23. aprila 1903.

Glavni dobiček

kron 40.000 kron

Srečke za grejalnice (Wärmestuben) po 1 krono J. C. Mayr v Ljubljani. (810-6)

Vsi dobitki se izplačajo od založnikov v gotovini po odbitku 10%.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo. Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Kl. Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m popoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Mannesmann-ove cevi

varilne in plinove cevi vsake obsežnosti in vse drugovrstne cevi razpošilja po konkurenčnih cenah

Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi v Komotavi, na Češkem. (437-8)

Zastopniki v vseh večjih mestih.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-37)

Vsa pojasnila daje: Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Aleksandrov pesmi in romance

Elegantno opremljena knjiga s portretom in avtografom pesnika in uvodom iz peresa dr. Ivana Prijatelja.

Cena: Ukusno broš. K 350, po pošti K 370, v izvirni platneni vezbi K 5—, po pošti K 520.

Založil: (1832-102)

Lav. Schwentner
v Ljubljani.

Za otroke

predpasniki . . . od — gld. 25 kr. višje

pralna oblačilca „ — „ 50 „ „

suknena oblačilca — „ 95 „ „

jopice od 1 „ — „ „

čepice „ — „ 50 „ „

klobuki „ 1 — „ „

čevlji „ — „ 50 „ „

škornjički „ 1 — „ „

avbice „ 1 — „ „

plaščki „ 2 „ 50 „ „

pelerine „ 1 — „ „

ovratniki z oglavnico „ 2 „ 50 „ „

do najfinejše vrste.

Za dečke

pralne obleke . . . od — gld. 80 kr. višje

suknene obleke „ 1 „ 80 „ „

modni kostumi „ 3 do 12 gld.

haveloki „ 1 gld. 50 kr. „

površniki „ 2 „ — „ „

derby „ 4 „ — „ „

čepice „ — „ 50 „ „

klobuki „ 1 „ — „ „

čevlji „ 1 „ — „ „

do najfinejše vrste.

Strogo stalne cene!!

Izbrane pošiljatve tudi na deželo.

Konfekcijska trgovina (872-2)

Sigmund Stránský

Praga, Hibernerjeva ulica št. 1003-II.

Pri naročilih se sklicujte na ta časopis.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-37)

Vsa pojasnila daje: Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Sprejme se trgovski pomočnik

(prva moč), ki je dober prodajalec, znan osobito po Gorenjskem. Nastop 1. maja t. l.

Naslov se izve v upravnistiu »Slov. Naroda.« (917)

Poskusite **J. Klauerjev Triglav**

pristni rastlinski likér.

Oživlja želodec. Budi tek in prebavo. Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič
v Ljubljani. (11-74)

Za večje dečke in deklice garderobe vsake vrste in vedno v največji izbiri. Cene po starosti.

Za večje dečke in deklice garderobe vsake vrste in vedno v največji izbiri. Cene po starosti.